

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Følge Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsemænds Lønningsforhold m. m. af 26. Marts 1870 § 8 vil der inden Udløbet af Finansaaret 1881—82 være at foretage en Revision af de i Loven af 24. Marts 1877 fastsatte Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Netsbetjentembeder, hvor til endvidere kommer en Revision af det i § 3 i Lov angaaende Kolbing Herreds Omraade m. m. af 17. Marts 1876 for Embedet som Herredsfoged og Skriver i Kolbing Herred fastsatte Vederlag for Kontorudgifter. Derimod er det i § 2 i nævnte Lov af 24de Marts 1877 omhandlede Embede som Birkedommer og Skriver i Kjøbenhavns Amts søndre Virk udeladt af nærværende Lovforflag, idet der for Tiden er Spørgsmaal om en Omordning af Jurisdiktionsforholdene i Frederiksberg med tilstødende Landdistrikter; ligeledes er Vederlaget for det in fine i samme Paragraf i nævnte Lov omhandlede Embede som Sorensskriver paa Færøerne ikke optaget i nærværende Lovforflag, da Ministeriet har anset det for rettest, at der for dette Embede bliver ubearbejdet et særligt Lovforflag; endvidere vil der være at bortse fra følgende 3 i § 3 i bemeldte Kontorholdslov omhandlede Embeder, nemlig: det med Embedet som Herredsfoged i Bjerge og Nasum Herreder forenede Embede som Herredsskriver i bemeldte Herreder, idet Vederlaget for det samlede Embede er bleven fastsat ved Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Netsbetjentembeder af 18. Januar 1878 § 1, Embedet som By- og Raadstuefrevner i Aalborg samt Virkefrevner i Aalborg Virk og Herredsskriver i Fleskum Herred, hvilket Embede ikke mere eksisterer, jvfr. Lov om Omordning af Netsbetjentembederne i Aalborg Kjøbstad og nogle omliggende Landjurisdiktioner af 18. Januar 1878 og Bekendtgørelse af 21. April 1879, samt Embedet som By- og Raadstuefrevner i Roestilde, idet Kontorholdet for dette Embede nu er bleven fastsat under Tet med Kontorholdet for Embedet som Byfoged i bemeldte Kjøbstad ved Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Netsbetjentembeder af 23. April 1881. Endeligt er at bemærke, at der i Lovforflaget ikke har været at optage noget Embede i Henhold til Lov om Lønninger for Netsbetjent- og Magistratsembeder af 1. Juli 1870 § 6.

De i Lovforflaget omhandlede Embeder ere fordelte i 4 Paragrafer, saaledes at i første Paragraf ere de Embeder optagne, for hvilke en Revision af det lovbestemte Kontorholdsvederlag er at foretage for første Gang, i 2den, 3die og 4de Paragraf de Embeder, for hvis Vedkommende Revisionen nu finder Sted henholdsvis for 2den, 3die og 4de Gang.

Ved Beregningen af det Vederlag, der vil være at tillægge de enkelte Embeder har man i

det Hele fulgt de Synspunkter, der ligge til Grund for de senere Aars Kontorholdslove, kun er i § 5 foreslaaet, at de med de i Lovforflaget nævnte Embeder forbundne Portoudgifter indtil videre ville være at godtgjøre de paagjældende Embedsmænd efter Regning, og at ogsaa de Embedsmænd, hvem der ved tidligere Kontorholdslove er tillagt et bestemt Beløb som Godtgørelse for Ophævelse af Portofriheden, fremtidigt erholde de med deres Embeder forbundne Portoudgifter godtgjorte efter Regning, dog selvfølgelig saaledes, at vedkommende Kontorholdsvederlag da nedsettes med et Beløb, svarende til det, der er bevilget den paagjældende Embedsmænd til Afholdelse af Portoudgifter.

Allerede i Forflaget til Kontorholdsloven af 24. Marts 1877 havde Ministeriet optaget en tilsvarende Bestemmelse, som dog ikke blev gennemført, idet Loven bragtes tilbage til den tidligere Fremgangsmaade, hvorefter der tillægges Embedsmændene et bestemt Beløb til Dækning af de nævnte Udgifter, og paa tilsvarende Maade er det gaaet med Kontorholdslovene af 24. Mai 1879 og 16. April 1880. Medens Ministeriet nu herefter ikke har troet ifjor i Forflaget til Kontorholdslov af 23. April d. A. at burde gjenoptage sit tidligere Forflag, har man derimod anset det for rettest paany iaar at forsøge paa at føre dette igjennem. Den Overbevisning om det Uheldige i, at en Udgift som den nævnte bevilges Embedsmændene med et fast, efter Udgifterne i de forskellige Aar beregnet Vederlag, som har været bestemmende for Ministeriet til gjentagende at forsøge paa i Kontorholdsloven at faa optaget en Bestemmelse om, at Embedsmændene faa denne Udgift godtgjort efter Regning over de virkeligt gjorte Udlæg, har i de forskellige Aar nemlig kun vundet i Styrke hos Ministeriet. Ligesom det er indlysende, at Statskassen ved Ministeriets Forflag i ingen Henseende kan lide noget Tab i de Indtægter, der tilkomme den, saaledes holder man sig fuldt overbevist om, at den foreslaaede Ordning, der vil tillade Embedsmændene uden Frugt for pecuniære Opsværelser, hvilke deres Vilkaar aldeles ikke tillade, i fuldt Maal at benytte den bestandigt hyppigere og mere omfattende Postforbindelse, vil fremme Stats tjenestens Tarrv og være til Gavn for Befolkningen, særligt for dennes mindre bemidlede Del. I Sammenheng hermed skal man bemærke, at man for at lette Sammenligningen imellem det sidst bevilgede og det nu i Forflag bragte Vederlag ved Angivelsen af det første enkelte Contoer først har opført Conto 5, der omfatter Vederlaget til Portoudgifterne, efterat $\frac{1}{3}$ af Kopipengene er fradraget de andre fire Contoers samlede Sum.

Med Hensyn til de for de enkelte Embeder foreslaaede Beløb — mod hvis Størrelse Finansministeriet, med hvilket man har brevetlet,